

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.12.1999
KOM(1999) 722 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OG EUROPA-PARLAMENTET**

**om anvendelsen af klausulen om udførselsforbud i artikel 4, stk. 1, i direktivet
om indskudsgarantiordninger (94/19/EF)**

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om anvendelsen af klausulen om udførselsforbud i artikel 4, stk. 1, i direktivet om indskudsgarantiordninger (94/19/EF)

1. INDLEDNING

1.1. Generelle principper i direktivet om indskudsgarantiordninger

I artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger fastlægges det princip, at indskudsgarantiordninger, der indføres og officielt anerkendes i en medlemsstat i henhold til artikel 3, stk. 1, skal omfatte indskydere i filialer, som kreditinstitutter har oprettet i andre medlemsstater¹

Med bestemmelsen indføres det princip, at indskudsgarantiordninger anerkendes i værtslandene, men reguleres af de gældende bestemmelser i det land, hvor kreditinstituttet har sit hovedsæde, da kreditinstituttet med sine filialer i det indre marked udgør en enkelt enhed, som er underlagt en eneste tilladelse, og hvis aktiviteter kontrolleres centralt.

Med direktivet blev ordningerne ikke harmoniseret i en grad, så der blev fastlagt et ensartet dækningsniveau. Direktivets artikel 7 fastlægger imidlertid et mindstebeløb på EUR 20 000 med mulighed for indtil den 31. december 1999 i visse medlemsstater at opretholde et lavere dækningsniveau (dog mindst EUR 15 000). Det blev ligeledes fastlagt, at ordningerne kunne begrænse garantibeløbet til en procentsats af indskuddene (dog mindst 90%). Endelig blev der ikke fastlagt nogen maksimumsgrænse, og visse indskydere eller indskud kan udelukkes fuldstændigt fra garantien (liste opstillet i bilag I til direktivet). Der kan derfor forekomme meget betydelige afvigelser mellem størrelsen og rækkevidden af garantibeløbene under de forskellige ordninger², især i løbet af den femårige overgangsperiode, hvor mindstebeløbet for garantien i overgangsperioden kan fraviges.

1.2 Klausulen om udførselsforbud

Der findes en bestemmelse, som midlertidigt, indtil den 31. december 1999, gør det muligt at fravige princippet om udvidelse af hjemlandsgarantien til filialer i andre medlemsstater. Denne midlertidige undtagelsesbestemmelse, som i det følgende betegnes "klausulen om udførselsforbud", er fastlagt i direktivets artikel 4, stk. 1, andet afsnit. Andet og tredje afsnit i denne artikel er formuleret som følger:

¹ Artikel 3, stk. 1, « hver medlemsstat sikrer, at der på dens område indføres en eller flere indskudsgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt.»

² Se tabel i bilaget.

«Indtil den 31. december 1999 må hverken størrelsen eller rækkevidden, inklusive procentsatsen, af den ydede dækning overstige den maksimale størrelse og den maksimale rækkevidde af den dækning, som tilbydes af den tilsvarende garantiordning på værtslandets område.

Inden denne dato skal Kommissionen udarbejde en rapport på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen af andet afsnit og skal vurdere behovet for at fortsætte disse arrangementer. Kommissionen skal i givet fald fremlægge et forslag til direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet om en forlængelse af arrangementernes gyldighed.»³

Tiden er nu inde til at udarbejde rapporten om anvendelsen af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, og undersøge hvorvidt, der er behov for at forlænge klausulen. Det kan i denne henseende være hensigtsmæssigt nærmere at studere motiverne for udførselsforbuddets indførelse og fortolkningen af bestemmelsen i de tilfælde, hvor klausulen er blevet bragt for Domstolen. Dette vil blive omhandlet i næste afsnit. I de følgende afsnit vurderes erfaringerne med klausulen, ligesom der redegøres for argumenter for og imod klausulens ophævelse. Rapporten afsluttes med Kommissionens evaluering af klausulens fremtid.

2. FORTOLKNING AF KLAUSULEN OM UDFØRSELSFORBUD

2.1 På tidspunktet for direktivets vedtagelse

Begrundelsen for at indføre klausulen om udførselsforbud er indeholdt i fjortende betragtning i præamblen til direktivet.

"der kan forekomme markedsforstyrrelser som følge af, at filialer af kreditinstitutter tilbyder højere dækning end kreditinstitutter, der har fået tilladelse i værtslandet; størrelsen og rækkevidden af den dækning, som garantiordningerne tilbyder, bør ikke bruges som konkurrencemiddel; det er derfor nødvendigt, i hvert fald i begyndelsen, at bestemme, at størrelsen og rækkevidden af den dækning, som en ordning i hjemlandet tilbyder indskydere i filialer i en anden medlemsstat, ikke må overstige størrelsen og rækkevidden af den dækning, som den tilsvarende ordning i værtslandet tilbyder; efter en årrække bør man se på eventuelle markedsforstyrrelser på grundlag af den indhøstede erfaring og udviklingen i banksektoren;"

Baggrunden for denne formulering stammer ikke fra Kommissionens forslag, som det tydeligt fremgår af formandskabets rapport forud for vedtagelsen af den fælles holdning :

«Under Rådets drøftelser har flere delegationer anmodet om, at der indsættes en bestemmelse i direktivet om, at et kreditinstitut fra et land, hvor beskyttelsesordningen er fordelagtig, hvis det etablerer en filial i et land, hvor beskyttelsesordningen er mindre favorabel, ikke i dette land kan give en dækning, der er bedre end den, der er gældende (eksportforbud-klausul). Målet er at

³ En lignende midlertidig undtagelse er indeholdt i artikel 7 i direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

undgå, at det bliver bragt i en mere fordelagtig konkurrencesituation end de lokale kreditinstitutter.

Under hensyn til på den ene side visse delegationers svaghed for denne klausul og omvendt Kommissionens forbehold over for den og på den anden side udtalelsen fra Den Juridiske Tjeneste, der finder, at en sådan klausul eventuelt kun kan accepteres, hvis den er midlertidig, foreslår formandskabet følgende kompromis :

I direktivet indsættes en sådan klausul om eksportforbud, men kun indtil den 31. december 1999. Inden denne dato kan Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen evt. beslutte at forlænge klausulens gyldighedsperiode»⁴

2.2 Efter den tyske regerings annulationssøgsmål

Klausulen om udførselsforbud har været bragt for Domstolen af den tyske regering i et annulationssøgsmål⁵ med følgende begrundelser:

- (1) *Tilsidesættelse af begrundelsespligten hvorefter Domstolen ikke kan udøve kontrol i henhold til EF-traktatens artikel 190.* Det blev fremført, at Rådet og Europa-Parlamentet ikke havde anført grundene til, at størrelsen og rækkevidden af dækningen ikke burde bruges som konkurrencemiddel. Det blev fremført, at «udførselsforbuddet » er i strid med direktivets målsætning, som er at styrke beskyttelsen af indskyderne og lette kreditinstitutternes grænseoverskridende aktiviteter inden for Fællesskabet.
- (2) *Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 57, stk. 2.* Baggrunden for dette argument var, at udførselsforbuddet vanskeliggør udøvelsen af grænseoverskridende bankvirksomhed inden for Fællesskabet og er i strid med princippet om minimal harmonisering og gensidig anerkendelse.
- (3) *Udførselsforbuddets uforenelighed med målet om et højt beskyttelsesniveau for opsparerne.* Det blev fremført, at idet udførselsforbuddet tvinger filialerne til at nedsætte dækningen til det niveau, der er gældende i de lande, hvor beskyttelsen er mindst fordelagtig, strider dette imod beskyttelsen af fordringshaverne.
- (4) *Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet med hensyn til både nødvendighed og forholdsmæssighed.* Det vigtigste argument for denne protest var, at klausulen om udførselsforbud stred mod princippet om minimal indgriben. Andre løsninger, som i mindre grad ville begrænse kreditinstitutternes virksomhed, kunne være lige så effektive for at imødegå markedsforstyrrelser, f.eks. en beskyttelsesklausul. Et andet argument var, at der er ikke noget rimeligt forhold mellem indgrebets karakter og omfang og udførselsforbuddets hensigtsmæssighed.

⁴ Uddrag fra det belgiske formandskabs rapport til Rådet af 9. september 1993. Dokument 8520/93 EF 62

⁵ Sag C-233/94, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Hensigtsmæssigheden var allerede begrænset i og med, at det slet ikke var sikkert, at markedet vil blive forstyrret.

Domstolens dom af 13. maj 1997 indeholder meget vigtige elementer for vurderingen af de betingelser og begrænsninger, der omgiver foreneligheden af klausulen om udførselsforbud.

Det anerkendes i præmis 43, at udførselsforbuddet udgør en undtagelse til den minimumssamordning og gensidige anerkendelse, som direktivet generelt tilstræber. « Det skal imidlertid bemærkes, at under hensyn til de komplicerede sagsforhold og de forskelle, som bestod medlemsstaternes lovgivninger imellem, var Parlamentet og Rådet bemyndiget til gradvist at gennemføre den nødvendige harmonisering. I præmis 55 vedrørende anbringendet om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet vurderede Domstolen, at «den situation, som fællesskabslovgiver har tilstræbt en regulering af, økonomisk set er kompleks. Før vedtagelsen af direktivet fandtes der ikke indskudsgarantiordninger i alle medlemsstater. Desuden omfattede hovedparten af dem ikke indskyderne i filialer, som godkendte kreditinstitutter havde oprettet i andre medlemsstater. Fællesskabslovgiver skulle således vurdere fremtidige og usikre virkninger af tiltaget. I denne forbindelse havde lovgiver et valg mellem en almindelig risikoforebyggelse og indførelsen af en punktuelt beskyttelsesordning » (præmis 55).

«Det fremgår af fjortende betragtning til direktivet, at Parlamentet og Rådet som udgangspunkt har valgt at hindre markedsforstyrrelser som følge af, at filialer af kreditinstitutter tilbyder højere dækning end kreditinstitutter, der har fået tilladelse i værtsmedlemsstaten. Da muligheden for en sådan forstyrrelse ikke fuldstændig kan udelukkes, har fællesskabslovgiver dermed i tilstrækkelig grad påvist, at man forfølger et berettiget formål. I øvrigt er den begrænsning for de berørte kreditinstitutters aktiviteter, som udgøres af udførselsforbuddet, ikke åbenbart uforholdsmæssig » (præmis 57).

Det skal bemærkes, at Tyskland efter Domstolens afvisning af annullations-søgsmålet indførte en generel og obligatorisk indskudsgarantiordning ved lov i juli 1998 omfattende kreditinstitutter og investeringsselskaber med den gældende mindstedækning på fællesskabsplan (nemlig 90% af indskud indtil et garantibeløb på ECU 20 000). Den tyske regering anerkender endvidere samtlige allerede eksisterende private garantiordninger, som fortsat måtte tilbyde en meget højere frivillig og supplerende dækning. Det er for øjeblikket disse private ordninger, som dels forestår forvaltningen af den offentlige garantifond (som ikke er en juridisk person, og som de har bidraget til finansieringen af), dels udøver det nødvendige tilsyn med kreditinstitutterne og i givet fald forestår udbetalingen af garantibeløbet i henhold til lovgivningen.

3. BEGRUNDELSER FOR HVORVIDT KLAUSULEN BØR FORLÆNGES ELLER OPHÆVES

3.1 Evalueringsgrundlag

Ved en fornyet vurdering af klausulen om udførselsforbud som fastlagt i direktivet synes det særligt vigtigt at understrege følgende to punkter.

For det første er det i direktivets præambel fastlagt, at "man efter en årrække bør se på eventuelle markedsforstyrrelser (som følge af klausulen) på grundlag af den indhøstede erfaring og udviklingen i banksektoren".

For det andet er det allerede nævnt, at en vigtig betingelse for midlertidigt at fravige princippet om minimumssamordning og gensidig anerkendelse, som direktivet generelt tilstræber af Domstolen er fastlagt med følgende formulering: «Det skal imidlertid bemærkes, at under hensyn til de komplicerede sagsforhold og de forskelle, som bestod medlemsstaternes lovgivninger imellem, var Parlamentet og Rådet bemyndiget til gradvist at gennemføre den nødvendige harmonisering." En vurdering af hvorvidt denne situation stadig gør sig gældende, kan derfor være relevant.

3.2 Begrundelser for opretholdelse af klausulen om udførselsforbud.

En række medlemsstater har især fremført følgende argumenter som begrundelse for at opretholde klausulen:

- (1) *Manglende erfaringer.* På tidspunktet for denne rapports udarbejdelse, dvs. fem år efter direktivets ikrafttræden, har den bestemmelse, som Europa-Parlamentet og Rådet anmoder om en redegørelse for, faktisk endnu ikke været anvendt af de eksisterende indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne i deres ændrede form eller i den form de blev indført i som følge af direktivets gennemførelse. Intet kreditinstitut med filialer i andre medlemsstater har af årsager, der er direkte forbundet med kreditinstitutets finansielle situation, suspenderet tilbagebetalingen af indskud modtaget i løbet af rapporteringsperioden.
- (2) *Risiko for negative virkninger af konkurrencen.* De regeringer som gerne ser, at Kommissionen forelægger et forslag om forlængelse af bestemmelsens gyldighed, anfører almindeligvis det argument, der er nævnt i dommen, nemlig «at størrelsen og rækkevidden af den dækning, som garantiordningen tilbyder, ikke bør bruges som konkurrencemiddel » med de markedsforstyrrelser, det kunne medføre. Nogle regeringer mener således, at muligheden for en sådan forstyrrelse ikke fuldstændig kan udelukkes og de understreger, at på deres respektive nationale områder har udførselsforbuddet ikke medført negative virkninger for de pågældende kreditinstitutters aktiviteter eller været til gene for deres filialer i de øvrige medlemsstater.
- (3) *Et særligt ømtåleligt tidspunkt.* Nogle medlemsstater har påpeget, at det vil være højst u hensigtsmæssigt at lade klausulen udløbe ved udgangen af 1999, da ændringen så vil falde sammen med andre

ændringer på markedet, som i sig selv vil øge risikoen for markedsforstyrrelser. En af disse faktorer er indførelsen af euroen for nyligt. En anden faktor er den planlagte udvidelse af EU. Det er blevet fremført, at det må forventes at være vanskeligt for nogle ansøgerlande at indføre minimumsindskudsgarantien. En række medlemsstater er derfor bange for, at der med udløbet af klausulen om udførselsforbud vil blive en øget risiko for markedsforstyrrelser.

3.3 Begrundelser for ophævelse af klausulen om udførselsforbud

- (1) *Princippet om et indre marked for bankvirksomhed.* Udførselsklausulen er en undtagelse fra princippet om et indre marked for bankvirksomhed og skaber hindringer for udøvelsen af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser. Hertil kommer, at når indskydere i filialer bør dækkes gennem værtslandets garantiordning, fører dette til forskelsbehandling mellem forskellige indskydere i samme kreditinstitut i tilfælde af insolvens. Klausulen er derfor uforenelig med det forhold, at et kreditinstitut og dets filialer både fra et juridisk og et bankmæssigt synspunkt bør betragtes som en og samme enhed. Det var på denne baggrund, at Rådet og Europa-Parlamentet udelukkende vedtog klausulen om udførselsforbud som en midlertidig ordning. Hovedbegrundelsen for undtagelsesbestemmelsen var de komplekse og usikre forhold, der gjorde sig gældende forud for direktivets vedtagelse.
- (2) *Udviklingen i banksektoren.* Forholdene i banksektoren har ændret sig væsentligt siden direktivets vedtagelse som følge af såvel harmoniseringen af garantiordningerne som integreringen af finansmarkederne.

For det første er der sket meget vedrørende harmoniseringen af garantiordningerne i løbet af overgangsperioden, som udløber den 31. december 1999. En lovpligtig minimumsdækning (EUR 20 000) er nu indført i samtlige medlemsstater, og samtlige filialer - uanset etableringssted - er nu dækket. Det er korrekt, at der med direktivet ikke er gennemført en fuldstændig harmonisering af de nationale dækningsniveauer, og at der selv efter overgangsperiodens udløb fortsat vil være visse forskelle. Med direktivet er det dog tydeligt fastlagt, at der gælder et generelt princip om hjemlandets dækningsniveau, uden at dette dækningsniveau er underlagt en harmonisering af de nationale niveauer eller betingelser. Det kan endvidere være interessant at bemærke, at også de nationale dækningsniveauer nærmer sig hinanden. De mere fordelagtige ordninger har reduceret deres dækningsniveau⁶. Spredningen mellem de forskellige ordningers dækning er derfor indskrænket markant siden 1994. Pr. 1. januar 2000 vil der i samtlige medlemsstater bortset fra tre være en obligatorisk dækningsgaranti for

⁶ Tyskland har reduceret den lovpligtige dækning til mindstedækningen efter direktivet med hensyn til såvel størrelse som rækkevidde (se tabel), Italien har reduceret den maksimale dækning til EUR 104 000 (mod EUR 600 000 i 1994), og endelig har Finland reduceret den tidligere fulde dækning til nu EUR 25 000.

mellem EUR 20 000 og 25 000 pr. indskyder. De eneste undtagelser vil være Danmark (EUR 40 000), Frankrig (EUR 60 000) og Italien (EUR 104 000).

Kort sagt gør de store forskelle, der fandtes på tidspunktet for direktivets vedtagelse og som blev lagt til grund for midlertidigt at fravige princippet om det indre marked, sig ikke mere gældende. Den vigtigste begrundelse for undtagelsesbestemmelsen er således forsvundet.

Den anden tendens på bankmarkedet, som har betydelig indflydelse på evalueringen af klausulen om udførselsforbud, er integreringen af finansmarkederne. Denne udvikling kommer til udtryk på flere fronter samtidigt. En af udviklingsfaktorerne har været udbredelsen af elektroniske net, som har fremmet indførelsen af elektroniske bankydelser og dermed lettet den grænseoverskridende handel. En anden væsentlig faktor har været indførelsen af euroen, som har fjernet kursrisici mellem elleve medlemsstater. En tredje faktor af stor betydning er tendensen hen imod strukturelle ændringer og konsolidering af bankmarkedet. Gennem fusioner og erhvervelser har bankerne konsolideret sig for at kunne operere internationalt, også på et grænseoverskridende grundlag. Det kan konkluderes, at integrationsfaktorerne har haft voldsom betydning i de senere år, og at denne tendens vil fortsætte.

I dette finansielle integrationsforløb er klausulen om udførselsforbud et restelement, som opsplitter det indre marked i nationale markeder. Klausulen bør fjernes for at fremme en sund integrering af EU's finansielle marked. Endvidere betyder integreringen af finansmarkederne, at den grænseoverskridende udveksling af bankydelser er på vej til i praksis at blive et alternativ til de nationale bankydelser. Konsekvensen heraf er, at klausulen om udførselsforbud lovligt og uden besvær kan omgås gennem grænseoverskridende indskud, hvilket gradvis reducerer enhver konkurrencemæssig virkning, som indskudsgarantiordningen måtte have på nationalt plan⁷

- (3) *Ingen konkrete vurderinger af mulige forstyrrelser.* Med hensyn til de mulige markedsforstyrrelser, som udløbet af klausulen om udførselsforbud kunne forårsage, råder ingen af medlemsstaterne over objektive og faktuelle oplysninger, som kan understøtte konkret stillingtagen til, hvorvidt sådanne risici er sandsynlige eller væsentlige. Medlemsstaterne er heller ikke i stand til at præcisere eller sætte tal på mulige markedsforstyrrelser for indenlandske kreditinstitutter, ifald klausulen om udførselsforbud skulle udløbe.

⁷ Ekspertene mener, at på nuværende tidspunkt vil forskellene mellem medlemsstaternes indskudsgarantiordninger ikke have tilstrækkelig vægt - i hvert fald ikke under de nuværende forholdsvist stabile markedsforhold - til at anspore indskyderne til at omgå klausulen om udførselsforbud ved at foretage grænseoverskridende indskud. Dette kan imidlertid også tolkes som udtryk for, at de forskellige dækningsniveauer ikke i særlig grad har nogen indvirkning på konkurrencen.

Det forholder sig derimod således, at udenlandske filialer - som er etableret i medlemsstater med en højere indskudsgarantidækning i forhold til dækningsniveauet i hjemlandet - tøver med at ansøge om den højere dækning i værtslandet ("topping-up"), selv om muligheden står åben for dem på et ikke-diskriminerende grundlag. Der er endog tegn på, at en række udenlandske filialer, som oprindeligt deltog i "topping-up"-ordninger, har trukket sig ud igen. Det er tydeligt, at disse udenlandske filialer ikke anser muligheden for at supplere deres garanti op til værtslandets niveau for at være prisen værd - en pris, de indenlandske banker betaler som en del af deres lovpligtige garanti. Der er derfor klare tegn på, at bankerne ikke betragter forskelle i dækningsniveau som en væsentlig konkurrencefaktor.

- (4) *Overholdelse af forbuddet mod kommerciel reklame.* Endelig har ingen medlemsstat bemærket, at nogen bank har overtrådt eller forsøgt at overtræde direktivets forbud mod at anvende forskelle i indskudsgarantidækningen i kommercielt reklameøjemed.

4. KONKLUSION

Indskudsgarantiordningerne i medlemsstaterne er nu harmoniseret i forhold til direktivets principper og målsætninger. På denne baggrund synes det for vidtgående at forlænge klausulen om udførselsforbud - som let og lovligt ville kunne omgås gennem grænseoverskridende indskud - med det formål at undgå markedsforstyrrelser, som ingen er i stand til at vurdere omfanget eller karakteren af, og som synes lidet sandsynlige.

En forlængelse af klausulen om udførselsforbud ville betyde, at beskyttelsen over for en så sekundær risiko betragtes som vigtigere end gennemførelsen af det indre marked for bankydelser. Da tættere europæisk integration er en af de vigtigste politiske målsætninger - hvilket kom til udtryk i Det Europæiske Råds vedtagelse af Handlingsplanen vedrørende et fælles finansmarked på det nylige møde i Köln - anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt ikke at forlænge klausulen om udførselsforbud.

Når klausulen først er udløbet (den 31. december 1999), vil Kommissionen imidlertid nøje overvåge udviklingen på markedet, og navnlig være opmærksom på alvorlige markedsforstyrrelser, og den vil tage udgangspunkt i elementer, som medlemsstaternes nationale myndigheder finder det hensigtsmæssigt at tilvejebringe. Kommissionen kan således overveje muligheden for at foreslå hensigtsmæssige lovgivningsmæssige foranstaltninger.

BILAG I: Hovedtræk ved indskudsgarantiordningerne i EØS

Indskud omfattet af visse garantiordninger (anvendelse af artikel 7, stk. 2)

1. Indskud fra finansieringsinstitutter, der er medlem af indskudsgarantiordningen, er ikke dækket i nogen af medlemsstaterne.
2. Indskud fra forsikringsselskaber er dækket i følgende medlemsstater: DK, FIN, SU og IS.
3. Indskud fra staten eller centraladministrationen er dækket i følgende medlemsstater: DK, SU, UK, NO og IS.
4. Indskud fra regionale, lokale og kommunale myndigheder er dækket i følgende medlemsstater: DK, EL (bortset fra regionale myndigheder og provinsmyndigheder), FIN (kun kommunale myndigheder), SU, UK, NO og IS.
5. Indskud fra institutter for kollektiv investering er dækket i følgende medlemsstater: DK, FIN, SU, UK og IS.
6. Indskud fra pensionsfonde og pensionskasser er dækket i følgende medlemsstater: DK, EL, FIN, SU, UK, IS og IT.
7. Indskud fra direktører og andre medlemmer af et kreditinstituts ledelse og fra medlemmer, der er personligt hæftende selskabsdeltagere, er dækket såvel som indskud fra aktionærer - med mindre sådanne indskud beløber sig til 5% eller mere af kreditinstituttets kapital - i følgende medlemsstater: IRL (20 %), FIN, SU, NO, IS og UK (kun "Building societies"); samtlige disse lande dækker også indskud fra nære pårørende til ovenstående og tredjemand, der handler på deres vegne. I Italien er indskud fra medlemmer, der er personligt hæftende selskabsdeltagere, dækket.
8. Indskud fra andre selskaber i samme koncern er dækket i følgende medlemsstater: DK, FIN, SU, UK (kun "Building societies") og IS.
9. Indskud, der ikke er noteret på navn, er dækket i følgende medlemsstater: DE, FR (beløb, der udgøres af udstedte betalingsmidler), ÖS, SU (hvis sådanne indskud findes) og UK (kun banker og på visse betingelser).
10. Indskud, for hvilke indskyderen personligt har opnået en særlig forrentning eller andre finansielle fordele, som har bidraget til at forværre kreditinstituttets finansielle situation, er ikke opført på udelukkelseslisterne i følgende medlemsstater: DK, FIN, SU og IS.
11. Obligationer udstedt af kreditinstituttet og forpligtelser, der skyldes egne veksler og omsætningsgældsbreve, er dækket i følgende medlemsstater: BE (på visse betingelser), PT (kun indlånsbeviser), NL (kun obligationer, ikke omsætningsgældsbreve), NO (på visse betingelser), SU (på visse betingelser) og UK (kun banker og på visse betingelser).

12. Indskud i andre valutaer er dækket i følgende medlemsstater: DK, EL, ES, NL, LU, PT, FIN, IRL, IT, SU, NO og IS. Den østrigske ordning dækker indskud i de øvrige valutaer, der tilhører euro-området, samt indskud i euro.
13. Indskud fra alle juridiske personer er dækket i følgende medlemsstater: DK, EL, ES, FR, IT, FIN, SU og UK.

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
BELGIEN (BE)	- Lov af 22.3.1993 - Offentlig institution oprettet ved lov af 17.12.1998	Blandet: offentlig/privat	Fonds de Protection des Dépôts et des Instruments Financiers Avenue Berlaimont 14 B-1000 Bruxelles Mr Debremaeker Tlf. ++32/2-221 38 92 Fax. ++32/2-221 32 41	– € 15 000 indtil 31.12.1999 – € 20 000 fra 1.1.2000
DANMARK (DK)	Lov nr. 415 af 26.6.1998	Privat	Garantifonden for indskydere og investorer Niels Juels Gade 7 Postboks 2082 DK - 1013 København K Hr. Sørensen Tlf. ++45/33146245	DKK 300 000 = € 40 000

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
TYSKLAND (DE)	Lov af 16.7.1998 (BGBI 1998 Teil I Nr 45, 22.7.1998)	Privat	Entschädigungseinrichtung deutscher Banken GmbH, Postfach 040327 D - 10062 Berlin Dr A. Weber / Mr Wintzen Tlf. ++49/30-590 01 19 60 Fax:++49/30-590 01 19 69	90% af samtlige indskud dækket indtil et maksimalt beløb på € 20 000
		Privat	Entschädigungseinrichtung des Bundesverbandes Öffentlicher Banken Deutschlands GmbH Postfach 201335 D - 53143 Bonn Dr Lüthje / Mr Schoppmann Tlf. ++49/228-8192-200 eller 260	90% af samtlige indskud dækket indtil et maksimalt beløb på € 20 000
		Tilsvarende	Bundesverband der deutschen Volksbanken und Raiffeisenbanken e.V. Postfach 12 04 40 D-53046 Bonn Dr Kessel / Mr Kollbach Tlf. ++49/228-509-283 eller 256	Instituttets 100% dækning af indskud (alternativ ordning)
		Tilsvarende	Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V. Postfach 1429 D-53004 Bonn Mr Fischer / Mr Newiger Tlf. ++49/228-204-330 eller 333	Instituttets 100% dækning af indskud (alternativ ordning)

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
TYSKLAND (DE)		frivillig	Einlagensicherungsfonds deutscher Banken Bundesverband deutscher Banken e.V. - Einlagensicherungsfonds – Burgstraße 28 D-10189 Berlin	
		frivillig	Einlagensicherungsfonds des Bundesbandes Öffentlicher Banken Deutschlands Godesberger Allee 88 D-53175 Bonn	
		frivillig	Bausparkassen-Einlagensicherungssystem e.V. Dottendorfer Straße 82 D-53129 Bonn	
		frivillig	Einlagensicherungsfonds für Bank- Bausparkassen Fachverband für Bank-Bausparkassen c/o Dresdner Bauspar AG Am Sonnenplatz 1 D-61116 Bad Vilbel	

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
GRÆKENLAND (EL)	Lov nr. 2324 af 17.7.1995	Blandet: offentlig/privat	TAMEIO EGGYHSIS KATATHESEON 2-4 Sina St. GR – 10672 Athens Mr Liakopoulos Tlf. ++301 363 9933 ++301 363 7932 ++301 363 5433 ++301 363 8339 ++301 363 5260 Fax ++301 363.5582	€ 20 000 (indtil 31.12.1999 - andelsselskaber ikke omfattet af ordningen)
SPANIEN (ES)		Blandet	Fondo de Garantía de Depósitos en Establecimientos bancarios Mr Aracil Fondo de Garantía de Depósitos en Cajas de Ahorro Mr García Macarróu Fondo de Garantía de Depósitos en Cooperativas de Crédito Mr García Macarróu Adresse for alle tre institutter: José Ortega y Gasset 22 E - Madrid 28006 Tlf. ++35/1-4316645 Fax ++35/1-5755728	– € 15 000 indtil 31.12.1999 – € 20 000 fra 1.1.2000

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
FRANKRIG (FR)	Lov nr. 94-679 af 8-8-1995 Kendelse af 13.9.1995 Kendelse af 26.2.1997 (Plan om oprettelse af en enkelt fond)	Privat	Association française des Banques 18, rue Lafayette F - 75009 Paris Mr Cornu – Mr Gourmelon Tlf. 33/1-48005252	- € 60 000
		Privat	Association Française des Sociétés financières 24, avenue de la Grande Armée F - 75017 Paris Mr Nasse Tlf. 33/1-47660277	- € 60 000
		Privat	Groupement des Institutions financières spécialisées CEPME 27-31, avenue du Général Leclerc F – 94710 Maisons Alfort	- € 60 000
		Tilsvarende	Caisse nationale de Crédit Agricole 91-93, Boulevard Pasteur F – 75710 Paris Cedex 15 Mr L’Hyver	
		Tilsvarende	Chambre syndicale des Banques populaires Le Ponant de Paris 5, rue Leblanc F – 75511 Paris Cedex 15 Mr Crodot	

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
FRANKRIG (FR)		Tilsvarende	Confédération nationale de Crédit mutuel 88-90, rue Cardinet F – 75847 Paris Cedex 17 Mr Desneux	
		Tilsvarende	Caisse centrale de Crédit coopératif Parc de la Défense BP 211 33, rue des Trois Fontaneaux F – 92002 Nanterre Cedex Mr Bobin	
		Tilsvarende	Centre national des Caisses d'Épargne et de Prévoyance 27-29, rue de la Tombe-Issoire F – 75014 Paris Mrs Bosquet	
			Chambre syndicale des Sociétés anonymes de Crédit immobilier 2, rue Lord Byron F – 75384 Paris Cedex 8	
IRLAND (IRL)	Lovbekendtgørelse (SI) nr. 168 af 1995 Lov om centralbanken af 1997, afsnit 81 (bilag I)	Offentlig	Central Bank of Ireland PO Box 559 Dame Street IRL – Dublin 2 Mr Dermot Finneran (Banking Supervision Department) Tlf. ++353/1-671 6666 Fax ++353-1-6716561	90% af samtlige indskud dækket indtil et maksimalt beløb på € 15 000 indtil 31.12.1999 (€ 20 000 fra 1.1.2000)

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
ITALIEN (IT)	Lov af 6. februar 1996 (artikel 23) Lovdekret 659 af 4. december 1996	Privat	Fondo interbancario di Tutela dei Depositi Via del Plebiscito 102, I - 00186 Roma Mr Savona - Mr Moretti Tlf. ++39/6-99861 Fax ++39/6-48295414	ITL 200 mio. = € 103 291.38
		Privat	Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito cooperativo Via Massimo d'Azeglio, I – 00184 Roma Mr Franco Caleffi Tlf. ++39/6-482951 Fax ++39/6-48295414	ITL 200 mio. = € 103 291.38
LUXEMBOURG (L)	Lov af 11. juni 1997 (om ændring af lov af 5. april 1993)	Privat	Association pour la Garantie des Dépôts au Luxembourg (AGDL) 20, rue de la Poste BP 241 L – 2012 Luxembourg Mr Jean-Jacques Rommes Tlf: ++352/4636601 Fax ++352/460921	€ 15 000 indtil 31.12.1999 € 20 000 fra 1.1.2000
NEDERLANDENE (NL)	Lov af 14.12.1995 Kongelig forordning af 15.12.1995 erstattet af kongelig forordning af 25.6.1996 erstattet af kongelig forordning af 21.9.1998 og 28.9.1998	Privat	De Nederlandsche Bank NV PO Box 98 NL – 1000 AB Amsterdam Mr R.J. Theissen Tlf. ++31/20-5243924 Fax ++31/20-5242876	€ 20 000

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
ØSTRIG (ÖS)	Lov af 22.8.1996	Privat	Einlagensicherung der Banken und Bankiers Gesellschaft m.b.H. Börsegasse 11, A - 1013 Wien Mr Harald Rassl Tlf. 43/1-535.17.71.32	90%-dækning for juridiske personer ATS 260 000 € 20 000
		Privat	Sparkassen- Haftungs Aktiengesellschaft Grimmelshausengasse 1, A - 1030 Wien Mr Alfred Pachernigg Tlf. 43/1-711.69.292	
		Privat	Österreichische Raiffeisen-Einlagensicherung reg. Gen m.b.H. Hollandstraße 2, A - 1020 Wien Mr Gerhard Bittner Tlf. 43/1-211.36.0	
		Privat	Schulze-Delitzsch-Haftungs-genossenschaft reg. Gen. m.b.H. Schottengasse 10, A - 1010 Wien Mr Kurt Grossauer Tlf. 43/1-313.28.2213	
		Privat	Hypo-Haftungsgesellschaft m.b.H. Brucknerstraße 8, A - 1040 Wien Mr Dietmar Rupar Tlf. 43/1-505.87.32.0	

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
PORTUGAL (PT)	Lovdekret nr. 298/92 af 31.12.1992 som ændret ved lovdekret nr. 246/95 af 14.9.1995	Offentlig/privat	Fundo de Garantia de Depositos Avenida da Republica 57 – 8° P - 1050 –189 Lisboa Dr Mario Remédio Tlf. ++351/1-7925735 og 36 Fax ++351/1-7942001 Fundo de Garantia do Crédito Agrícola Mútuo Praça de Liberdade, 92 Apartado 4038-4001 Porto Codex Tlf. ++351/2— 2059977Fax++351/2-2004420	Siden 22.06.1999: € 25 000 Siden 12.12.1998: en ordning med fast dækning på € 25 000.
FINLAND (FIN)	Lov nr. 1229/1997 om ændring af loven om kreditinstitutter (afsnit 65 som trådte i kraft den 1.1.1998)	Privat	Finnish Deposit-Guarantee Scheme Museokatu 8A P.O. Box 1009 SF – 00101 Helsinki Mrs Leena Linnainmaa Tlf. ++358-940561244 Fax ++358-940561291	FIM 150 000 = € 25 000
SVERIGE (SU)	Lov 1995/1571 (som trådte i kraft den 1.1.1996)	Offentlig	Insättningsgarantinämnden Regeringsgatan 48 Box 7369, S-103 90 Stockholm Hans Jacobson (Formand) Thomas Norling (Direktør) Tlf. ++46/8-7878100, Fax :++46/8-241335	SEK 250 000 = € 25 000

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
DET FORENEDE KONGERIGE (UK)	Bankloven af 1987	Offentlig	Deposit Protection Board 25 The North Colonnade Canary Wharf GB – London E14 9HS Mr Howard Davis (Chairman) Mrs Lisa Robinson (Director) Tlf. ++44/171-6760972 Fax ++44/171-6760973	90% af samtlige indskud dækket indtil et maksimalt beløb på UKL 20 000 (€ 22 222)
	Loven om Building societies af 1986 (Planer om sammenlægning af de to ordninger)		Building Societies Investor Protection Scheme 25 The North Colonnade Canary Wharf GB – London E14 9HS Mr Geoffrey Fitchew (Chairman) Mr Norman Digance (Director) Tlf. ++44/171-6760398 Fax ++44/171-676	Samme dækning
ISLAND (IS)	Lov nr. 113 af 12.7.1996 (Sammenlægning af de to fonde planlagt)	Privat	The Commercial Banks' Deposit Guarantee Fund Kalkofnsvegi 1 ISL - 150 Reykjavik	ISK 1,7 mio. = € 20 000
		Privat	The Savings Banks' Deposit Guarantee Fund Raudararstig 27 ISL - 105 Reykjavik	ISK 1,7 mio. = € 20 000

LAND	LOVFORSLAG ELLER LOV	STATUS	GARANTIFONDENS ADRESSE	ERSTATNINGSBELØP
LIECHTENSTEIN (LIE)	Lov nr. 108/1992 Lov nr. 22/1994	Privat	Dienststelle für Bankenaufsicht Verwaltungsgebäude 4 b FL - 9490 Vaduz	CHF 30 000
NORGE (NOR)	Lov nr. 75 af 6.12.1996	Blandet: offentlig/privat Blandet: offentlig/privat	Forretningsbankenes sikringsfond Hansteensgt 2 PO Box 2403 Solli, N-0201 Oslo Sparebankenes sikringsfond PO Box 6772 St. Olavs Plass N - 0130 Oslo	NOK 2 mio.(€ 250 000)